

לב נ. טולסטוי

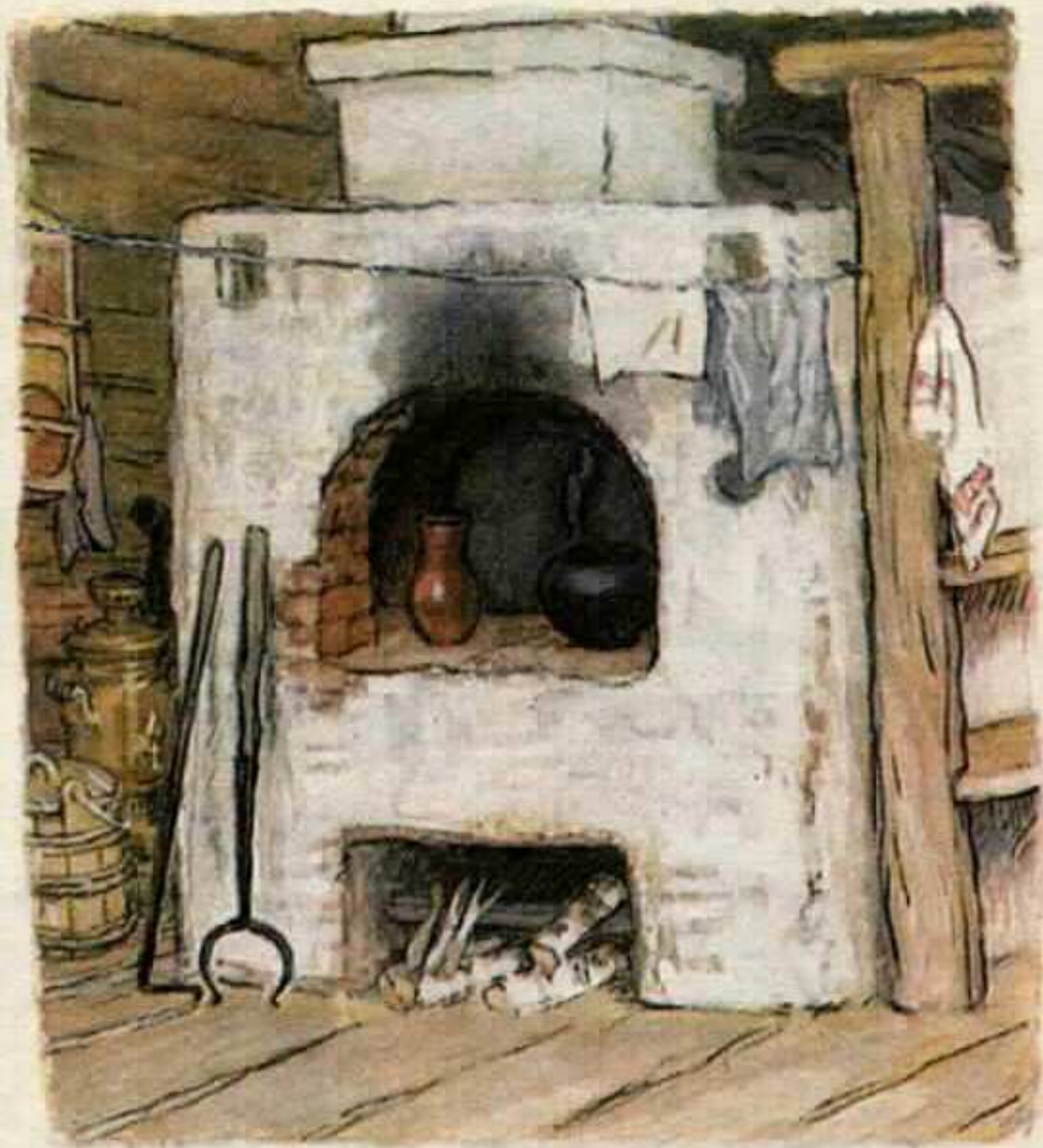
פ ה ל י פ ו ק

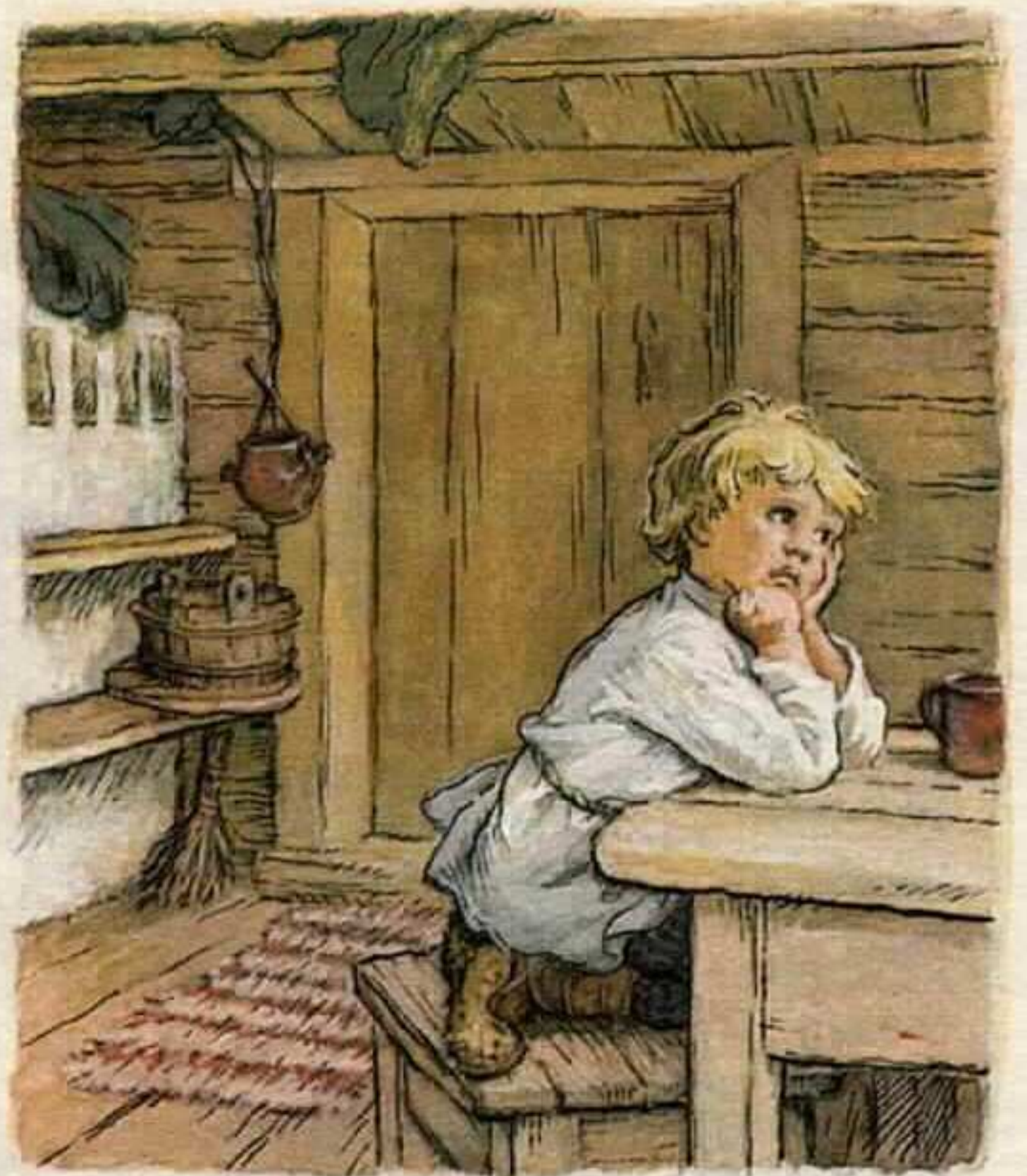

היה פעם ילד קטן בשם פיליפ. כאשר הילדים הלכו
לבית הספר גם פיליפ לקח את כובעו ורצה ללכת.
אבל אמו שאלה:
"לאן אתה הולך, פיליפוק?"
"לבית הספר."
"אתה עוד קטן, אינך יכול ללכת" ואמא החזיקה
אותו בבית.

פיליפוק וסבתא שלו נשארו בבית, על התנור.

הילדים הלכו לבית הספר. אבא שלהם הלך מוקדם בבוקר לעבודה ביער. אמא יצא לעבודות הבית היומיות שלה.

יצא איכר, גירש את הכלבים ושאל "לאן אתה הולך, ילד קטן?"

לפיליפוק היה עצוב לבד. סבתא נרדמה והוא התחיל לחפש את כובעו. כשלא מצא את שלו, לקח כובע ישן, עשוי עור כבש, ויצא לבית הספר. בית הספר היה בכנסייה מחוץ לכפר. כשפיליפ הלך ברחוב שלו הכלבים לא הטרידו אותו כי הכירו אותו, אבל כשהוא הגיע לרחוב באזור אחר יצא כלב שחור ונבח. ואחריו עוד כלב גדול. פיליפ התחיל לרוץ והכלבים אחריו. פיליפוק התחיל לצעוק ואז הוא מעד ונפל.

פיליפוק לא ענה. הוא הרים את שולי הבגד והתחיל לרוץ כמה שכוחות היו לו. הוא רץ לבית הספר. לא היה איש בכניסה אבל מבפנים הוא שמע מרמור קולות הילדים.

פיליפ התחיל לפחד "אולי המורה יגרש אותי?" ואז התחיל לחשוב מה לעשות. אם יחזור, הכלבים ינבחו. ולהיכנס פחד מהמורה.

עברה שם אישה עם דלי ואמרה "כל האחרים כבר לומדים, אז למה אתה עומד כאן?"

ואז פיליפוק ניכנס לבית הספר. בפנים הוריד את הכובע שלו ופתח את הדלת. החדר היה מלא ילדים. כולם דיברו בבת אחת והמורה, בעל צעיף אדום, הלך ביניהם.

"מי אתה?" הוא שאל את פיליפוק.

פיליפוק אחז את כובעו ולא ענה.

"אז מי אתה?"

פיליפוק שתק.

"אתה אילים?"
פיליפוק היה כה מפוחד שלא יכול היה לדבר.
"טוב. אם אינך רוצה לדבר, לך הביתה."
פיליפוק היה רוצה לומר דבר מה אך גרונו יבש מפחד. הוא
הביט על המורה ופרץ בבכי.
המורה ריחם עליו. הוא ליטף את ראשו ושאל את הילדים
מי הילד הקטן.
"זה פיליפוק, אחיו של קוסטיה. הוא כבר הרבה זמן רצה
ללכת לבית הספר אבל אמא לא נתנה לו. הוא כנראה
התפלח ורץ לבית הספר."
"טוב. שב על הספסל, לי האח שלך ואני אבקש מאמא שלך
שתסכים לך לבוא לבית הספר."
המורה התחיל להראות אותיות לפיליפוק, אבל פיליפוק
כבר הכיר אותן ואפילו ידע לקרוא קצת.
"טוב. אז תקרא את השם שלך."
פיליפוק קרא "קחבי-י קחבי. לאי-לי. פאוק-פוק."

כולם צחקו.

"כל הכבוד" אמר המורא, מי לימד אותך לקרוא?"
פיליפוק אזר אומץ ואמר "קוסטיה. אני נבון מאוד. למדתי
את הכל בבת אחת."

המורה צחק ושאל "ואת התפילה אתה יודע?"
פיליפוק אמר כן, והתחיל להקריא את "אווה מריה" אבל
לא הצליח לומר כל מילה כמו שצריך.
המורה הפסיק אותו ואמר "אינך צריך להתרברב. אלמד
אותך."

מאז פיליפוק התחיל ללכת עם כל הילדים לבית הספר.

